

σθήματος δὲν διαδέχεται ξηρὰ καὶ ἀγονος κατάστασις, ἀλλὰ πληθώρα ἀγρίων παθῶν καὶ βιαιῶν αἰσθημάτων· τὴν αὐτὰπαρνησιν, ὅ ἐστι, διαδέχεται ἡ ἰδιοτέλεια, τὴν ταπεινοφοροσύνην ἢ φιλοδοξίαν, τὴν ἐπιείκειαν ἢ ἐκδίκησιν, τὴν δικαιοσύνην ἢ ἀρπαγὴν, τὴν φιλανθρωπίαν τὸ μῖσος, τὴν ἀγάπην ὁ φθόγος, ὁ φθῶς κλ., καθότι ὁ μὴ σεβόμενος τὸν Θεὸν οὐδὲν ἄλλως θέλει σεβασθῇ τὰς ἀρχὰς τῆς Πολιτείας, ὅταν αἱ διατάξεις αὐτῶν, διὰ τὸ γενικὸν καλὸν, ἀνταρτίωνται εἰς τὰ προσωπικὰ αὐτοῦ συμφέροντα· ἢ περιφρονῶν τοὺς θεοὺς θεσμιζομένους ἐξ ἀπαιτίας ποιήσει ἐκποδὼν τοὺς ἀνθρωπίνους νόμους, καὶ τέλος ὁ μὴ φειδόμενος τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, οὐδὲν ἄλλως θέλει φεισθῇ τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων· ἔχων δὲ ὡς ἐλαττέριον τὸ συμφέρον καὶ ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐγωϊσμόν, ὡς τὸ μέγιστον ἀγαθόν, κατατρέφει τὴν εἰρήνην, προκαλεῖ τὴν ἀκροασίαν καὶ ἐπιφέρει τὴν ἀποσύμβασιν.

Ἡ αὐτὴ ἀθηνάϊς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχουσα τὴν προαγωγὴν τῆς Νεολαίας, ὑψώνει ἤδη τὴν φωνὴν αὐτῆς κατὰ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐπαπειλοῦντος αὐτοὺς καὶ ὡς φάρος ἐπὶ τῶν ἀκτῶν προσπαθεῖ νὰ ὑποδείξῃ αὐτοῖς τοὺς σκοπέλους πρὸς οὓς ἐνδεχόμενον νὰ προσκρούσων. Οὐδεὶς ποτε ἀπὸ σκοποῦ ἢ διὰ μιᾶς ἐγένετο κακοῦργος, ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐγκαταλιπὼν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τὴν καλλιεργίαν τοῦ θερησκευτικοῦ αἰσθήματος, ἤρξατο ν' ἀρνήται τὸν Πλάστον αὐτοῦ, εἰτα νὰ περιφρονῇ τὸ τῆς εὐσυνειδήσιας καὶ τῆς εὐθύνης αἰσθημα, τέλος δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἀθανάσιαν τῆς ψυχῆς θεωρῶν τὸν τάφον ὡς τὸ τέρμα τῆς ὑπάρξεώς του. Ὅποια ἀσυνέπεια! Ὁμολογεῖ οὕτως ὅτι δρᾷ κόνεως εἶναι τὸ ἀξιοπρεπὲς καὶ ἐνδοξον· Ἐγὼ, τὸ ἐξαφανίζον· ὡς καὶ χρόνον διὰ τῆς φαντασίας, τὸ δεσμεῖον καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως, τὸ ἀποταμιεύον πάσας τὰς γνώσεις ἐν τῷ νῷ, τὸ αἰσθανόμενον αἰδῶ, θλίβειν, ἀγανάκτησιν καὶ ἀγάπην, τὸ διακρίνον τὸ ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τὸ γινώσκον τὴν Ἀλήθειαν. Ἡ καλλιεργία ὅθεν τοῦ περι οὗ ὁ λόγος αἰσθήματος, ἐξασφαλίζει τὴν εἰρήνην, ἀναπτύσσει τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ καθίστησι τὸν ἀνθρώπον εὐτυχὴ καὶ μακάριον.

«Μὴ πλανᾷσθε· Θεὸς οὐ μνηστρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος τούτο καὶ θερίσει· ὅτι σπείρων εἰς τὴν σάρκα· ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει· φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον».

ΠΑΓΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΓΚΟΛΝ

(Συνέχεια, τῆς ἀρ. 9.)

Τοιαύτη δὲ ἦτον ἡ πρὸς τοὺς πελάτας διαγωγή

αὐτοῦ, ὥστε εἰς τὰ προηγούμενα ἐπίθετο αὐτοῦ προσετέθη καὶ ἕτερον, τὸ τοῦ τιμίου, διὸ καὶ ἐκαλεῖτο «ὁ Τιμίος Ἀβελ». Ὅτι δὲ δικαίως ἐκέρδησε τὸν τίτλον τοῦ δικαίου, φαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι, οὐδέποτε ὡς συνηγορὸς ἀνεδέχετο νὰ ὑπεράσπισθῇ πελάτην οὕτινος ἢ ὑποθέσει ἦτον ἄδικος ἢ ἀνήθικος. Ὅτε δὲ πελάτης τις ἐζήτησέ ποτε νὰ τὸν ἀπατήσῃ, εὐθὺς τὸν ἐγκατέλιπεν, ἅμα ὡς ἀνεκάλυψε τὴν ἀπάτην, πρὸς δὲ, εἰς τὸν σύντροφον αὐτοῦ, τὸν συνηγορήσαντα καὶ κερδήσαντα τὴν ὑπόθεσιν, ἐπιμένοντα νὰ δώσῃ αὐτῷ μερίδιον, περὶ τὰ 400 δολάρια, ἀπήντησεν, «οὐδέποτε θέλω λάβει αὐδὲ ἐν λεπτόν». Καὶ ἄλλοτε πρὸς ἐπίσημόν τινα πολιτικόν, ἀπαιτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ὑποψηφίον ὄντος διὰ τὴν Πρόεδρείαν, ρουσφέτια ὡς ὅρον συνδρομῆς, ἀπήντησε: «Κύριε, προτιμῶ τὴν τιμιότητα καὶ αὐτῆς τῆς προεδρείας». Ἡ διαγωγή του ὅθεν κατέστη διδασκαλία, διδάσκουσα τοὺς περὶ αὐτόν, ὅτι ἡ τιμιότης εἶναι στοιχεῖον ἀναπόσπαστον πρὸς ἐπιτυχίαν παντὸς σταδίου.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οἱ κάτοικοι τοῦ διαμερίσματος ἐν ᾧ ἔζη ὁ Ἀβραάμ, ἠπειλοῦντο ὑπὸ τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν, καὶ οἱ πολῖται δρᾶξαντες τὰ ὅπλα καὶ σχηματίσαντες λόχον ἐθνοφυλακῆς, παρεσκευάζοντο νὰ προσβάλλωσιν αὐτούς. Τοῦ λόχου τούτου λοχαγὸς ἐξελέχθη παμφηρεὶς ὁ τίμιος Ἀβελ, καταστάς τοσοῦτον δημοτικὸς, ὥστε μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ λόχου, ἀνδείχθη καὶ ὑποψήφιος βουλευτής. Ἀπέτυχεν μὲν κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, περὶ τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐξελέχθη βουλευτής, διακριθεὶς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ διὰ τὸ θάρρος, τὴν εὐγλωττίαν καὶ τὰς ποικίλας περὶ τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα γνώσεις αὐτοῦ.

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑπὸ τὴν ἡλιθίαν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ λοχαγοῦ διεδέχθη τὸ τοῦ γεωμέτρου, ὅπερ ἠκολούθησεν ὡς τὸ καταλλήλοτερον μέσον δι' οὗ καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ οἰκονομῇ καὶ τὰ νομικὰ νὰ σπουδάσῃ. Τοσοῦτος δὲ ἦτον ὁ ζήλος του, ὥστε διήνυσέ ποτε τεσσαράκοντα μιλίων δρόμον, ὅπως δανεισθῇ τὰ συγγράμματα τοῦ Blackstone ἅτινα ἔφερεν αὐτὸν ὅλον τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς του ἐπὶ τῶν βιβλίων.

Ὁ Λίγκολν ὡς νομικὸς οὐδέποτε συνηγόρει ὑπὲρ τῆς ἀδικίας, οὐδὲ ἐπὶ ἀδρά πληρωμῇ, ἐνῶ μετὰ ἔθλου ὑπερήσπισε τοὺς ἀδικουμένους πτωχοὺς δωρεάν. Ὡς πολιτικὸς οὐδέποτε ἐπ' οὐδέ μιᾷ ὠφελείᾳ ὑπεστήριξε τὰς ἀξιώσεις τῶν δούλοκρατικῶν, καθότι ἐθεώρει τὴν δουλείαν ἀέγκλημά κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἀμάρτημα κατὰ τοῦ Θεοῦ. ὅπερ ἐπὶ τέλος διήγειρε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πατρίδος του κατὰ τοσοῦτον, ὥστε ἐθεώρησεν αὐτὸν τὸν καταλλήλοτερον ἵνα σώσῃ τὰ σκάφος τῆς πολιτείας ἀπὸ τοῦ ἀπειλοῦντος αὐτὸ κινδύνου, διὸ καὶ τὴν 4ην Μαρτίου ὁ ποταμὸς ποικὸς παῖς, ὁ «δοκοσχίστης», ὁ «λεμβούχος»,

δ αεμπορικὸς ὑπάλληλος», ὁ «λοχαγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς», ὁ «γεωμέτρης», ὁ «συνήγορος», ὁ «βουλευτὴς» ἐν τῷ 51ῳ ἔτει τῆς ἡλικίας του, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς ἐδρας τοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀνώτατος ἀρχὸν ἐνὸς τῶν μάλλον ἀνεπτυγμένων ἐθνῶν, καὶ ὁ ἐκλεκτός καὶ ἀγαπητός 50,000,000 συμπολιτῶν.

Ὁ ἄποιος παῖς ἰστατο ἴδῃ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς μεγάλης Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, ἐν τῇ μάλλον κρίσιμῳ περιστάσει τῆς Συμπολιτείας. Ἡ μεγίστη διαφορὰ τῆς ἐκ δοκῶν καλύψεως, ἐν ἣ διέτριψε τὰ ἔτη τῆς παιδικῆς ἡλικίας, πρὸς τὸ μέγαρον τοῦ Προέδρου, ἐν ᾧ ἡ ψῆφος τοῦ ἔθνους ἀνύψωσεν αὐτὸν, μαρτυρεῖ ὅτι καὶ ὁ πτωχὸς καὶ ὁ ἐξ ἀσήμεου οἰκογενείας καταγόμενος, καὶ ὁ διδασκάλων καὶ βιβλίων στερούμενος, δύναται διὰ τῆς δραστηριότητος, τιμωρίας καὶ εὐσεβείας νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον, εἴ οὐ οὐχὶ μόνον τὴν πατρίδα νὰ ὑπηρετήσῃ, ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμον νὰ εὐεργετήσῃ. Πολλοὶ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες καλοῦνται εὐεργεταί τῆς ἀνθρωπότητος ἀνήκουσιν εἰς πτωχὰς ἀλλ' ἐντίμους οἰκογενείας. Ἡ Γαλλία ἐσώθη ἐξ ἀπελπιστικῆς πολιορκίας διὰ τῶν ἐνεργειῶν μιᾶς παμμενίδας ὁ πτωχὸς υἱὸς τοῦ ὑφ' αὐτοῦ, ἔργωνεν ὁ περιβόητος Δρ. Hyegne ὁ ῥακενδύτης Σαάτς, ἐργετο ὁ βαθυγλωσσὸς ποιητὴς Ἰωάννης Λάβεν, ὁ ταπεινὸς λιθαροποιός, ἐργεῖνεν ὁ διακεκριμένος Μίλλερ, ὁ ὑφαντὴς Λιβιγκστον, ἔργωνεν ὁ τοιμαρὸς καὶ ἐνδοξὸς ἀπειλευθερωτὴς τῶν δούλων κτλ. ἐνῷ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἀφ' ὧν τὴν ἐαυτῶν ὑπαρξιν τῇ ἰκανότητι «Γεωγραφικῶν» αἰτίνας ἐν ταῖς μάλλον κρίσιμῳ περιστάσει διακρίνεται, ὑπὸ «Διακρίσιν» τῶν Παιδῶν ὡς Προέδρου, καὶ «Ράπτου Παιδὸς» ὡς Ἀντιπροέδρου, ἐνῷ «Λευκοῦχος Παις» διηύθυνε τὰ αἰθαραιὰ τῆς Συμπολιτείας, καθ' ὃν χρόνον αἱ ἡμερησὶαι ἀποδοκαί τῆς κυβερνήσεως ὑπερέβαινον τὰ 2,000,000 δολάρια.

Ὅτι δὲ ἡ ἐκλογὴ αὐτῆς ἦν ἐπιτυχὴς, καταφαίνεται ἐκ τούτου ὅτι μετὰ τετραετίαν καὶ πάλιν ὁ λαὸς ἐξελέξατο αὐτὸν πρόεδρον τῆς Συμπολιτείας. Τὸ πρὸς τούτῳ συνέλεξαν πρὸ πάντων στοιχείων ἢ ἡ εὐσεβεία του. Ὅτε ἀνεχώρει τῆς πόλεως ἐν ἣ διέμενεν, ἵνα ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου ἐν Οὐάσιγκτον, πλῆθος πολὺ περιεκύκλωσε τὸν αἰδηροδρομικὸν σταθμὸν, αὐτὸς δὲ ἰστάμενος ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς ἀμάξης ἀπεχαιρέτα αὐτοὺς ὡς ἔπειτα δέονται ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸν Θεόν, καθόσον ᾗσθάνετο ὅτι τὰ καθήκοντα ὑπερέβαινον τὴν τε φυσικὴν καὶ διανοητικὴν αὐτοῦ ἰσχύν. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἡμέρετο περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν, ἐμελέτα τὰς Ἀγ. Γραφὰς καὶ προσήρχετο ἐπὶ μίαν ὥραν, εἰς αὐτὴν ἔκτελει εἰς ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων αὐτοῦ. Ἦτο ταπεινὸς ὁ δὲ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου ἐτήρησεν ἀλλὰ δὲν διέφθειρε τὸν ἄνδρα, οὐδὲ ποτε

ἐλησμόνησε τὰς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ δοκιμασίας αὐτοῦ, οὐδὲ ἡσχύνετο διὰ τὴν πτωχείαν ἢ τὴν καταγωγὴν τῶν γονέων του. Ἐπεσκέπτετο τὸ στρατόπεδον, παρηγόρει τοὺς τεθλιμένους, ἐνίσχυε τοὺς πάσχοντας ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀδυνάτους ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, κατὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τοῦ Richmond, ἐσπλήθην ἐν αὐτῷ ὡς ἰδιώτης ἀνευ πομπῆς ἡ παρατάξεως πρὸς παραμυθίαν τῶν πασχόντων. Ἡ κατοικία του ἦτο πάντοτε ἀπὸ λαγμένη κλητῆρων καὶ στρατιωτῶν, εἰς ἣν ἐκατοσε πολλοὶ ᾗδονατο νὰ ἐισέλθῃ, πάντοτε δὲ ἡγόραζε μόνος τὰς ἐφημερίδας ἀπὸ τῶν παίδων. Ἦτο τίμιος καὶ ἐσέβετο τὰ δικαιώματα τοῦ πλῆθους αὐτοῦ. Σεβόμενος τὸν Θεόν, ἐσέβετο καὶ τοὺς γονεῖς του καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου ἢ τοῦ θρασυτέρας καὶ ἐγκρατῆς. Ὅτε προσήλθον οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ φίλοι, ἵνα συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του ὡς Προέδρου, εἶπεν αὐτοῖς: «Παρακαλῶ, κύριοι, νὰ δεχθῆτε καθαρὸν καὶ ἄγνον ὕδωρ, καθότι ταῦτά καὶ μόνου τοῦ ποταμοῦ ποιοῦμαι χρῆσιν». Ἦτο γενναῖος, οὐδέποτε ἐφάβαιτο οὐδὲ ἡσχύνετο νὰ λέγῃ ἢ νὰ πράττῃ τι, μὴ ἀντιβαῖνον εἰς τὴν συνείδησίν του. Ἦτο τέλος μέγας ὡς ἦτο καὶ ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

Τὴν ἄλωσιν τοῦ Richmond τὴν 3ην ἀπριλίου 1865, διεδέχθη ἡ παραδοσις τοῦ γενναίου στρατηγοῦ τῶν ἀμερικανικῶν Λη, τὴν 9ην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἀλλ' ἡ καρὰ ἥτις ἐπλήρου τὴν καρδίαν παντὸς πολέμου, διότι ἔπαισαν αἱ ἀλλοτρίοι καὶ τὸ ἔθνος ἐσώθη ἀπὸ τοῦ κατὰρξηθείσης τῆς δουλείας, ἡμυρώθη ὑπὸ βαθέως σκότους, ὅτε τῇ 14ῃ Ἀπριλίου περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς ἑσπέρας, ὁ Πρόεδρος ἐπυροβολήθη εἰς τὸ θέατρον καὶ ἐξέπνευσε τὴν ἐπιούσαν περὶ τὴν 7 π. μ. ὥραν. Οὕτω λοιπὸν συγχρόνως τῇ λήξει τοῦ πολέμου, ἀπεβίωσεν ὁ Ἀβραὰμ Λίνκολν ἐν τῷ 56ῳ τῆς ἡλικίας του ἔτει.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΒΡΑΣΙΛΙΑΣ. — ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΑΥΤΟΥ. — ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ. — ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ. — ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ὁ Δὸν Πέτρος Β', αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας ἀφικνεῖται μετὰ τινος ἡμέρας εἰς Ἀθήνας μετὰ μακρὰν περιόδον ἐν τῇ ᾗ καὶ παλαιῷ κόσμῳ. Βαθὺς ἐρευνᾷ τὴν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐθῶν, ὁ σοφὸς αὐτοκράτωρ θὰ ἴδῃ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τί ἡ ἀρχαιότης κατώρθωσε καὶ τί τὰ νεώτερα ἔθνη ἐπιτελοῦσιν διὰ τῆς ἐλευθερίας προικιζόμενα. Ἡ Ἀθηνῶν ὑποδέχεται ὅθεν αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς νεότητος εἰς τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος, εἰς τὰ νεώτερα ἐκπαιδεύ-